

- Godderis, Jan (1987): *Galenos van Pergamon over psychische stoornissen: een bijdrage tot de geschiedenis van de begripsontwikkeling in de psychiatrie*. Leuven: Acco.
- Gowling, Eric (2015): *Aetius of Amida. Libri Medicinales Book 1: A Translation with Commentary*. Glasgow: University of Glasgow.
- Ideler, Julius Ludwig (1841): *Physici et Medici Graeci minores I*. Berlín: Reimeri.
- Keck, P. E.; H. G. Pope, J. I. Hudson, S. L. McElroy y A. R. Kulick (1988): «Lycanthropy: alive and well in the twentieth century», *Psychological Medicine*, 18: 113-120.
- Koehler, K. E., H. Ebel y D. Vartzopoulos (1999): «Lycanthropy and Demonomania: Some Psychopathological Issues», *Psychological Medicine*, 20: 629-633.
- Kudlien, F. (1970): «Aetius of Amida», en *Dictionary of Scientific Biography I*. New York: Charles Scribner's Sons, pp. 68-69.
- Langlois, Victor (ed.) (1867): *Collection des historiens anciens et modernes de l'Arménie I*. París: Firmin Didot.
- Laskaratos, J. y P. V. Zis (2000): «The Epilepsy of Emperor Michael IV, Paphlagon (1034-1041 A.D.). Accounts of Byzantine Historians and Physicians», *Epilepsia*, 41: 913-917.
- Lebon, J. (1938): «Sur un concile de Césarée», *Le Muséon*, 51: 89-132.
- Metzger, N. (2011): *Wolfsmenschen und nämlliche Heimsuchungen. Zur kulturhistorischen Verortung vormoderner Konzepte von Lykanthropie und Ephialtes*. Remscheid: Gardez.
- Metzger, N. (2013): «Battling Demons with Medical Authority: Werewolves, Physicians and Rationalization», *History of Psychiatry*, 24: 341-355.
- Moselhy, H. F. (1999): «Lycanthropy: New Evidence of its Origins», *Psychopathology*, 32: 173-176.
- Nasirian, M. N. Banazadeh y A. Kheradmand (2009): «Rare Variant of Lycanthropy and Ecstasy», *Addiction and Health*, 1: 53-56.
- Neumann, Karl Friedrich (1836): *Versuch einer Geschichte der armenischen Literatur*. Leipzig: J. A. Barth.
- Noll, Richard (1992): *Vampires, werewolves, and demons: twentieth century reports in the psychiatric literatures*. Nueva York: Brunner/Mazel.
- Olivieri, Alessandro (ed.) (1950): *Aetii Amideni. Libri Medicinales V-VIII*. Berlín: Teubner.
- Raeder, Johann (ed.) (1926): *Oribasii Synopsis Ad Eustathium, Libri ad Eunapium, CMG VI 3*. Berlín: Teubner.
- Stopka, Krzysztof (2016): *Armenia Christiana: Armenian Religious Identity and the Churches of Constantinople and Rome (4th-15th century)*. Cracovia: Wydawnictwo UJ.
- Surawicz, F.G. y R. Banta (1975): «Lycanthropy revisited», *Canadian Journal of Psychiatry*, 20: 537-542.

És adequat el terme **nadó medicament**?

TERMCAT

La denominació **nadó medicament** (o qualsevol denominació similar amb el substantiu *medicament* en aposició: *bebè medicament*, *nen medicament*, etc.) està connotada negativament. Per això no es considera adequada per a designar l'infant que ha estat concebut a partir d'un embrió obtingut per fecundació in vitro i seleccionat entre diversos embrions amb l'objectiu que sigui histocompatible amb un germà que presenta una malaltia greu i pugui fer-li de donant de cèl·lules o teixits.

És preferible fer referència a aquest concepte d'una manera més neutra, i per això recentment el Consell Supervisor, amb l'assessorament d'experts de l'àmbit de la genètica i la bioètica, ha fixat com a forma prioritària l'alternativa descriptiva **germà seleccionat genèticament**, ja documentada en alguns contextos. Complementàriament, també s'ha aprovat el sinònim **germà donant** com a forma secundària, perquè, si bé no és una forma del tot precisa, sembla que aquesta denominació sintètica pot ser útil en certs contextos, especialment divulgatius, al costat de la denominació principal.

Per les implicacions ètiques que comporta, la selecció d'embrions obtinguts per fecundació in vitro sobretot és coneguda quan l'objectiu que es persegueix és la curació d'un germà que necessita una donació (i d'aquí la necessitat de disposar d'una alternativa per a la denominació **nadó medicament**), però el cert és que a l'Estat espanyol la selecció d'embrions també està permesa amb l'objectiu que l'embrió que es transfereixi a l'úter no estigui afectat per malalties hereditàries greus sense tractament curatiu (postnatal). En aquest cas, doncs, si es vol fer referència als infants fruit d'un procés de selecció embrionària, sigui quin sigui l'objectiu d'aquesta selecció, es pot utilitzar la denominació aprovada amb una petita variació: **nadó seleccionat genèticament**.

Podeu consultar la fitxa completa d'aquest terme i els termes relacionats, amb els criteris aplicats pel Consell Supervisor en l'aprovació del cas, a la **Neoloteca** i al **Cercaterm**.

© TERMCAT, Centro de Terminología <www.termcat.cat>